

RGIB/ 45 / 2015

RADA GŁÓWNA INSTYTUTÓW BADAWCZYCH

ul. Instytutowa 1, 03-302 Warszawa

Warszawa, dnia 27 lutego 2015 r.

Przewodniczący RGIB
prof. L. Rafalski
tel. 22 814 50 25
fax. 22 814 50 28

e-mail:
lrafalski@ibdim.edu.pl

Biuro RGIB
ul. Instytutowa 1
03-302 Warszawa

tel. 22 814 33 61
fax. 22 675 14 06

e-mail:
rgib@ibdim.edu.pl

www.rgib.org.pl

Pan Kazimierz Kleina
Przewodniczący Komisji Budżetu
i Finansów Publicznych Senatu RP

Szanowny Panie Przewodniczący!

W związku z rozpatrywaniem przez Senat RP projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy - Prawo zamówień publicznych (druk senacki nr 834, druki sejmowe nr 3077 i 3128) **Rada Główna Instytutów Badawczych zwraca się z prośbą o wprowadzenie zmian do tego projektu dotyczących funkcjonowania jednostek naukowych.**

Projekt wprowadza między innymi zmiany w zasadach ustalania proporcji, umożliwiającej odliczenie podatku naliczonego w odniesieniu do nabywanych towarów i usług wykorzystywanych dla celów mieszanych, tj. ustalonej wartości procentowej obliczanej obecnie jako udział rocznego obrotu z tytułu czynności opodatkowanych VAT w całkowitym obrocie uzyskanym z tytułu czynności opodatkowanych VAT i zwolnionych z VAT. Projekt nie wymienia wszystkich grup podatników, których owa proporcja ma dotyczyć. Jednakże zwraca się uwagę, że będą to jednostki samorządu terytorialnego oraz „pozostali podatnicy”. Takimi pozostałymi podatnikami są również jednostki naukowe.

W dotychczasowych rozliczeniach jednostek naukowych odliczenie VAT naliczonego, poza możliwością stosowania bezpośredniej alokacji, odbywało się na podstawie tzw. współczynnika VAT. Współczynnik ten umożliwiał odliczanie znacznej części VAT - naliczonego z tzw. zakupów mieszanych - a więc powiązanych zarówno z działalnością opodatkowaną, jak i pozostającą poza zakresem opodatkowania VAT.

Proponowane przez Ministerstwo Finansów w ww. projekcie rozwiązanie zakłada wprowadzenie tzw. prewspółczynnika, który określałby (procentowo) sposób alokacji każdego zakupu związanego z działalnością podlegającą VAT (opodatkowaną lub zwolnioną) i z działalnością pozostającą poza zakresem VAT, a w konsekwencji również poziom odliczenia VAT od takich zakupów.

Wprowadzenie proponowanych zapisów będzie rodzić konsekwencje dla jednostek naukowych, które na podstawie uzyskanych interpretacji indywidualnych, potwierdzających dotychczasową wykładnię - stosują odliczenie w pełnym zakresie.

**Charakterystyka zagrożeń dla sektora nauki
z tytułu projektu ustawy
o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług
oraz ustawy - Prawo zamówień publicznych**

W dniu 5 lutego 2015 r. Komisja Finansów Publicznych po rozpatrzeniu projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy Prawo zamówień publicznych, zgłosiła do Sejmu wnioski o uchwalenie projektu ustawy.

Projekt wprowadza między innymi zasady dotyczące wyliczania współczynnika (proporcji) umożliwiającego odliczenie podatku naliczonego w prawidłowej wysokości w odniesieniu do nabywanych towarów i usług wykorzystywanych dla celów mieszanych, tj. wykorzystywanych zarówno do celów wykonywanej przez podatnika działalności gospodarczej, jak i do celów innych niż działalność gospodarcza, z wyjątkiem celów osobistych, do których ma zastosowanie art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2 ustawy o VAT.

Projekt nie wymienia wszystkich grup podatników, których owa proporcja ma dotyczyć. Jednakże zwraca się uwagę, że będą to jednostki samorządu terytorialnego oraz „pozostali podatnicy”. Takimi pozostałymi podatnikami są również jednostki naukowe.

W dotychczasowych rozliczeniach jednostek naukowych odliczenie VAT naliczonego, poza możliwością stosowania bezpośredniej alokacji, odbywało się na podstawie tzw. współczynnika VAT (art. 90). W wielu jednostkach naukowych współczynnik ten znajdował się na stosunkowo wysokim poziomie, co umożliwiało odliczanie znacznej części VAT naliczonego z tzw. zakupów mieszanych, a więc powiązanych zarówno z działalnością opodatkowaną, jak i pozostającą poza zakresem opodatkowania VAT.

Zasady kalkulowania współczynnika VAT nie nakazywały jednocześnie uwzględniania w nim działalności niepodlegającej VAT (pozostającej poza zakresem stosowania przepisów o VAT.)

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem, między innymi z uchwałą Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 24 października 2011 r. w sprawie I FPS 9/10, uznano, że: „wartość czynności niepodlegających w ogóle opodatkowaniu nie wchodzi bowiem do sumy wartości obrotów ustalanych dla potrzeb liczenia proporcji sprzedaży. W przypadku gdy podatnik wykonuje wyłącznie czynności opodatkowane oraz czynności niepodlegające podatkowi, nie ma obowiązku stosowania odliczenia częściowego (gdyby ewentualnie chciał ustalać proporcję sprzedaży dla celów odliczenia, to wyniesie ona 100%). Brak jest bowiem – przy braku w ustawie jednoznacznej regulacji tegoż zagadnienia – podstaw do pozbawiania podatnika w ogóle możliwości odliczenia podatku naliczonego od wydatków związanych jednocześnie z czynnościami opodatkowanymi i nieopodatkowanymi, gdyż godziłoby to w zasadę neutralności VAT, poprzez bezpodstawne obciążenie podatnika podatkiem naliczonym wynikającym z tego rodzaju wydatków”.

Dotychczasowe uregulowania prawne dawały zatem możliwość korzystnego odliczenia VAT od kosztów mieszanych, związanych z działalnością opodatkowaną VAT i niepodlegającą VAT, gdyż w przypadku zakupów związanych z taką działalnością, istniała możliwość odliczenia VAT w proporcji, która w ogóle nie uwzględniała sfery wykorzystania danego towaru lub usługi w działalności pozostającej poza zakresem VAT.

Proponowane w ww. projekcie, przez Ministerstwo Finansów rozwiązanie zakłada wprowadzenie tzw. prewspółczynnika, który określałby (procentowo) sposób alokacji każdego zakupu związanego z działalnością podlegającą VAT (opodatkowaną lub zwolnioną) i z działalnością pozostającą poza zakresem VAT, a w konsekwencji również poziom odliczenia VAT od takich zakupów.

Zdaniem Ministerstwa Finansów istnieją czynności wykonywane w ramach działalności gospodarczej, które podlegają opodatkowaniu podatkiem VAT (wskazane w art. 5 ustawy o VAT), istnieją także czynności w ramach działalności gospodarczej, które podatkowi VAT nie podlegają jednakże nie będą ograniczały podatnikowi prawa do odliczenia podatku naliczonego (tu wskazano, czynności wymienione w art. 15 ust. 3 ustawy o VAT), a także występują takie czynności, które jakoby działalnością gospodarczą nie są (tu wymieniono działalność podmiotu w charakterze organu władzy czy nieodpłatną działalność statutową).

Ministerstwo w odpowiedzi na interpelację poselską wyraziło pogląd, że w celach działalności gospodarczej, która nie ogranicza prawa do odliczenia podatku naliczonego mieszczą się **„działania czy sytuacje występujące w ramach działalności gospodarczej, jednakże niegenerujące opodatkowania podatkiem VAT, przykładowo otrzymanie odszkodowań umownych czy odsetek za nieterminowe dokonywanie płatności od kontrahentów, sprzedaż wiarygodności „trudnych” itp.”**

W projekcie ustawy brak jest zdefiniowania co rozumie się przez: „działalność inną niż gospodarcza”. Czy w przypadku jednostek naukowych realizowane rządowe programy badawcze (programy wieloletnie), granty indywidualne pozyskane w drodze konkursów Ministerstwo Finansów uznaje za przychody z innej działalności? Co w przypadku pozyskania środków w trybie konkursowym w ramach np. Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka w celu wytworzenia specjalistycznej infrastruktury naukowej w tym wybudowania laboratoriów – czy to też zostanie uznane za „przychody z innej działalności”? Jeżeli tak, to koszty utrzymania tych inwestycji, o które jednostki naukowe walczyły w konkursach przyczynią się teraz do ich zapaści finansowej, ponieważ koszty utrzymania tych inwestycji (np. energia, odczynniki specjalistyczne, naprawa i konserwacja aparatury, bieżąca eksploatacja laboratoriów, itp.) będą znacznie wyższe ze względu na możliwość odliczenia podatku VAT od zakupów towarów i usług w bardzo znikomym procencie.

Według pozyskanych danych – szacunkowe roczne zmniejszenie możliwości odliczenia podatku VAT przez instytuty badawcze w odniesieniu do towarów i usług wykorzystywanych do celów mieszanych wyniesie od 800 tys. zł do 2000 tys. zł. Większe zmniejszenie może

dotyczyć uczelni. Takie dodatkowe wydatki w przypadku wielu jednostek naukowych przyczynią się do wygenerowania ujemnego wyniku finansowego.

Podkreślenia wymaga jeszcze fakt, że ustalony przez jednostki naukowe zakres wstępnego odliczenia podatku naliczonego (przy zastosowaniu przewspółczynnika proporcji) w niektórych przypadkach będzie podlegał dalszej modyfikacji. Jeżeli dokonywane zakupy towarów i usług będą służyły także wykonywaniu przez jednostki naukowe czynności zwolnionych z VAT (np. szkolenia specjalistyczne) to odliczenia należy dokonać stosując tzw. współczynnik proporcji o którym mówi art. 90 ustawy o VAT.

Wprowadzenie proponowanych zapisów będzie również rodzić konsekwencje dla jednostek naukowych, które na podstawie uzyskanych interpretacji indywidualnych, potwierdzających dotychczasową wykładnię – stosują odliczenie w pełnym zakresie.

Specyfika działania jednostek naukowych powoduje, że proponowane zmiany w ustawie o podatku od towarów i usług wywołują wiele niejasności interpretacyjnych, co w praktyce może być przyczyną niezamierzonych błędów a w rezultacie dalszych konsekwencji finansowych dla tych jednostek.

Ze względu na rolę i wkład jednostek naukowych w proces innowacji polskiej gospodarki bardzo istotne jest nie tylko utrzymanie ale wręcz poprawa ich kondycji finansowej. Przełoży się to również na maksymalne wykorzystanie środków UE przeznaczonych na cele naukowe w nowej perspektywie 2020. Niestety projekt ustawy uruchamia niekorzystny a dodatkowo bardzo skomplikowany system określania podatku VAT należnego.

Ministerstwo Finansów powinno rozważyć taki sposób wprowadzenia regulacji – szczególnie tak nowatorskich – aby nie powodować niepotrzebnych zakłóceń dla funkcjonowania jednostek naukowych.

W związku z powyższym uważamy za niezbędne stworzenie w uregulowaniach ustawy o podatku od towarów i usług indywidualnych rozwiązań dla jednostek naukowych.

W załączeniu przedkładamy wnioskowane zmiany zapisów w art. 86 ust.2 pkt. 3 oraz ust. 2e projektu ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo zamówień publicznych. (załącznik 4).

Uprzejmie wnioskujemy o podjęcie działań zmierzających do wprowadzenia w projekcie ustawy regulacji uwzględniających specyfikę jednostek naukowych.

Zmiany wpłyną negatywnie na sytuację finansową jednostek naukowych, w tym szczególnie na wynik finansowy. Charakterystykę zagrożeń dla sektora nauki z tytułu projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy - Prawo zamówień publicznych podajemy w załączniku nr 1.

Z inicjatywy Rady Głównej Instytutów Badawczych odbyły się spotkania w tej sprawie w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz w Ministerstwie Finansów. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego popiera stanowisko Rady Głównej, a przedstawiciel Ministerstwa Finansów podczas spotkania przyjął je ze zrozumieniem.

Poprawki te są przedstawione w załączniku nr 2 do niniejszego pisma i zaznaczone kolorem czerwonym. Dotyczą one art. 1 projektu ustawy. Proponujemy, aby w poprawce nr 4, dotyczącej art. nr 86, doprecyzować definicję przychodów jednostek naukowych oraz umożliwić jednostkom naukowym określenie sposobu obliczania kwoty podatku od towarów i usług na podstawie danych obejmujących poprzedni rok podatkowy. Wprowadzone poprawki umożliwią jednoznaczne zdefiniowanie zasad odliczania podatku od towarów i usług w jednostkach naukowych.

W imieniu Rady Głównej Instytutów Badawczych zwracam się z prośbą o poparcie mojej inicjatywy i wprowadzenie poprawek do projektu ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy - Prawo zamówień publicznych dotyczących jednostek naukowych.

Z wyrazami szacunku

prof. Leszek Rafalski

Przewodniczący Rady Głównej
Instytutów Badawczych

Załączniki:

1. Charakterystyka problemu.
2. Propozycja wprowadzenia zmian odnośnie do jednostek naukowych (art. 86).

Otrzymują:

Komisja Budżetu i Finansów Publicznych:

1. Grzegorz Bierecki, Zastępca Przewodniczącego Komisji Budżetu i Finansów Publicznych Senatu RP,
2. Piotr Gruszczyński, Zastępca Przewodniczącego Komisji Budżetu i Finansów Publicznych Senatu RP,
3. Henryk Cioch, Senator RP,
4. Leszek Czarnobaj, Senator RP,
5. Tadeusz Kopeć, Senator RP,
6. Marek Martynowski, Senator RP,
7. Janusz Sepioł, Senator RP,
8. Witold Sitarz, Senator RP,

9. Jan Rulewski, Zastępca Przewodniczącego Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji, Senator RP,
10. Kazimierz Wiatr, Przewodniczący Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, Senator RP,
11. prof. Ryszard Górecki, Zastępca Przewodniczącego Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, Senator RP.

Do wiadomości:

1. prof. Jerzy Woźnicki, Przewodniczący Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
2. prof. Michał Kleiber, Prezes Polskiej Akademii Nauki,
3. prof. Marek Ratajczak, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
4. Tomasz Tratkiewicz, Dyrektor Departamentu Podatku od Towarów i Usług w Ministerstwie Finansów.

Załącznik 2

do pisma RGIB/45/2015 z dnia 27 lutego 2015 r.

Projekt

**PROPOZYCJA WPROWADZENIA ZMIAN ODNOŚNIE DO
JEDNOSTEK NAUKOWYCH (ART.86)**

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo zamówień publicznych

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17:

a) w ust. 1 w pkt 7:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„nabywające towary wymienione w załączniku nr 11 do ustawy, z zastrzeżeniem ust. 1c, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:”;

– lit. b i c otrzymują brzmienie:

„b) nabywcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, zarejestrowany jako podatnik VAT czynny,

c) dostawa nie jest objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2 lub art. 122;”;

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c–1g w brzmieniu:

„1c. W przypadku dostaw towarów wymienionych w poz. 28a–28c załącznika nr 11 do ustawy przepis ust. 1 pkt 7 stosuje się, jeżeli łączna wartość tych towarów w ramach jednolitej gospodarczo transakcji obejmującej te towary, bez kwoty podatku, przekracza kwotę 20 000 zł.

1d. Za jednolitą gospodarczo transakcją, o której mowa w ust. 1c, uznaje się transakcję obejmującą umowę, w ramach której występuje jedna lub więcej dostaw towarów wymienionych w poz. 28a–28c załącznika nr 11 do ustawy, nawet jeżeli są one

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1342, 1448, 1529 i 1530, z 2013 r. poz. 35, 1027 i 1608 oraz z 2014 r. poz. 312, 1171 i 1662.

VII kadencja/druk 3077

dokonane na podstawie odrębnych zamówień lub wystawianych jest więcej faktur dokumentujących poszczególne dostawy.

1e. Za jednolitą gospodarczo transakcję, o której mowa w ust. 1c, uznaje się również transakcję obejmującą więcej niż jedną umowę, o której mowa w ust. 1d, jeżeli okoliczności towarzyszące tej transakcji lub warunki, na jakich została ona zrealizowana, odbiegały od okoliczności lub warunków zwykle występujących w obrocie towarami wymienionymi w poz. 28a–28c załącznika nr 11 do ustawy.

1f. W przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 7 obniżenie wartości dostaw dokonywanych w ramach jednolitej gospodarczo transakcji, o której mowa w ust. 1c, w szczególności przez udzielenie po ich dokonaniu nabywcy opustu lub obniżki ceny, nie wpływa na określenie podatnika obowiązującego do rozliczenia kwoty podatku z tytułu dostawy towarów dokonywanej w ramach tej transakcji.

1g. W przypadku gdy po otrzymaniu całości lub części zapłaty przed dokonaniem dostawy towarów, o których mowa w załączniku nr 11 do ustawy, następuje zmiana określenia podatnika dla tej dostawy, korekty rozliczenia zapłaty w związku z tą zmianą dokonuje się w rozliczeniu za okres, w którym dokonano dostawy tych towarów.”;

2) w art. 18c w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) obowiązki tego podatnika w zakresie rozliczania podatku, w tym w zakresie sporządzania deklaracji podatkowych, informacji podsumowujących, o których mowa w art. 100, oraz informacji podsumowujących w obrocie krajowym, o których mowa w art. 101a, a także w zakresie prowadzenia i przechowywania dokumentacji, w tym ewidencji, na potrzeby podatku;”;

3) w art. 41 uchyla się ust. 10;

4) w art. 86:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2i w brzmieniu:

„2a. W przypadku nabycia towarów i usług wykorzystywanych zarówno do celów wykonywanej przez podatnika działalności gospodarczej, jak i do celów innych niż działalność gospodarcza, z wyjątkiem celów osobistych, do których ma zastosowanie art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2, oraz celów, o których mowa w art. 8 ust. 5 – w przypadku, o którym mowa w tym przepisie, gdy przypisanie tych towarów i usług w całości do działalności gospodarczej podatnika nie jest możliwe, kwotę podatku naliczonego, o której mowa w ust. 2, oblicza się zgodnie ze sposobem określenia zakresu wykorzystywania nabywanych towarów i usług do celów działalności gospodarczej, zwanym dalej

VII kadencja/druk 3077

„sposobem określenia proporcji”. Sposób określenia proporcji powinien najbardziej odpowiadać specyfice wykonywanej przez podatnika działalności i dokonywanych przez niego nabyć.

2b. Sposób określenia proporcji najbardziej odpowiada specyfice wykonywanej przez podatnika działalności i dokonywanych przez niego nabyć, jeżeli:

- 1) zapewnia dokonanie obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wyłącznie w odniesieniu do części kwoty podatku naliczonego proporcjonalnie przypadającej na wykonywane w ramach działalności gospodarczej czynności opodatkowane oraz
- 2) obiektywnie odzwierciedla część wydatków przypadającą odpowiednio na działalność gospodarczą oraz na cele inne niż działalność gospodarcza, z wyjątkiem celów osobistych, do których ma zastosowanie art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2, oraz celów, o których mowa w art. 8 ust. 5 – w przypadku, o którym mowa w tym przepisie, gdy przypisanie tych wydatków w całości do działalności gospodarczej nie jest możliwe.

2c. Przy wyborze sposobu określenia proporcji można wykorzystać w szczególności następujące dane:

- 1) średnioroczną liczbę osób wykonujących wyłącznie prace związane z działalnością gospodarczą w ogólnej średniorocznej liczbie osób wykonujących prace w ramach działalności gospodarczej i poza tą działalnością;
- 2) średnioroczną liczbę roboczogodzin przeznaczonych na prace związane z działalnością gospodarczą w ogólnej średniorocznej liczbie roboczogodzin przeznaczonych na prace związane z działalnością gospodarczą i poza tą działalnością;
- 3) roczny obrót z działalności gospodarczej w rocznym obrocie podatnika z działalności gospodarczej powiększonym o otrzymane przychody z innej działalności, w tym wartość dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, otrzymanych na sfinansowanie wykonywanej przez tego podatnika działalności innej niż gospodarcza; w przypadku jednostki samorządu terytorialnego – przez przychody rozumie się przychody (dochody), o których mowa w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.²⁾); **a w przypadku jednostek naukowych przez przychody (dochody) rozumie się środki finansowe**

---

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646 oraz z 2014 r. poz. 379, 911, 1146, 1626 i 1877.

przeznaczone na naukę wymienione w art. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2014 r. poz. 1620, z późn. zm.) z wyłączeniem środków pozyskiwanych w ramach zawieranych umów cywilno-prawnych.

- 4) średnioroczną powierzchnię wykorzystywaną do działalności gospodarczej w ogólnej średniorocznej powierzchni wykorzystywanej do działalności gospodarczej i poza tą działalnością.

2d. W celu obliczenia kwoty podatku naliczonego w przypadku, o którym mowa w ust. 2a, przyjmuje się dane za poprzedni rok podatkowy.

2e. W odniesieniu do jednostki samorządu terytorialnego oraz jednostek naukowych jako sposób określenia proporcji najbardziej odpowiadający specyfice wykonywanej działalności i dokonywanych nabyć uznaje się sposób wykorzystujący dane określone w ust. 2c pkt 3. W tym przypadku jednostka samorządu terytorialnego oraz jednostka naukowa w celu obliczenia kwoty podatku naliczonego w przypadku, o którym mowa w ust. 2a, może przyjąć dane za rok poprzedzający poprzedni rok podatkowy.

2f. Podatnik rozpoczynający w danym roku podatkowym wykonywanie działalności gospodarczej i działalności innej niż działalność gospodarcza, w celu obliczenia kwoty podatku naliczonego w przypadku, o którym mowa w ust. 2a, przyjmuje dane wyliczone szacunkowo, według prognozy uzgodnionej z naczelnikiem urzędu skarbowego w formie protokołu.

2g. Przepis ust. 2f stosuje się również, gdy podatnik uzna, że w odniesieniu do wykonywanej przez niego działalności i dokonywanych przez niego nabyć dane za poprzedni rok podatkowy byłyby niereprezentatywne.

2h. Proporcję określa się procentowo w stosunku rocznym. Proporcję tę zaokrągla się w górę do najbliższej liczby całkowitej. Przepisy art. 90 ust. 5, 6, 9a i 10 stosuje się odpowiednio.

2i. W przypadku gdy jednostka samorządu terytorialnego uzna, że wskazany zgodnie z ust. 2e sposób określenia proporcji nie będzie najbardziej odpowiadać specyfice wykonywanej przez nią działalności i dokonywanych przez nią nabyć, może ona zastosować inny bardziej reprezentatywny sposób określenia proporcji.”,

- b) ust. 7b otrzymuje brzmienie:

„7b. W przypadku nakładów ponoszonych na nabycie, w tym na nabycie praw wieczystego użytkowania gruntów, oraz wytworzenie nieruchomości, stanowiącej majątek

VII kadencja/druk 3077

przedsiębiorstwa danego podatnika, wykorzystywanej zarówno do celów wykonywanej przez tego podatnika działalności gospodarczej, jak i do celów osobistych, o których mowa w art. 8 ust. 2, gdy przypisanie tych nakładów w całości do działalności gospodarczej podatnika nie jest możliwe, kwotę podatku naliczonego oblicza się według udziału procentowego, w jakim dana nieruchomość jest wykorzystywana do celów działalności gospodarczej.”,

c) dodaje się ust. 22 w brzmieniu:

„22. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, określić w przypadku niektórych podatników sposób określenia proporcji uznany za najbardziej odpowiadający specyfice wykonywanej przez tych podatników działalności i dokonywanych przez nich nabyć oraz wskazać dane, na podstawie których jest obliczana kwota podatku naliczonego z wykorzystaniem tego sposobu określenia proporcji, uwzględniając specyfikę prowadzenia działalności przez niektórych podatników i uwarunkowania obrotu gospodarczego oraz zapewniając tym podatnikom możliwość wyboru innego bardziej reprezentatywnego sposobu określenia proporcji.”;

5) w art. 89 ust. 1k otrzymuje brzmienie:

„1k. W przypadku gdy towary lub usługi, od których podatek, o którym mowa w art. 15, ubiega się o zwrot podatku od wartości dodanej, były wykorzystywane tylko częściowo do wykonywania na terytorium kraju czynności dających prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, podatek ubiegający się o zwrot podatku jest obowiązany przy określaniu wnioskowanej kwoty zwrotu podatku uwzględnić odpowiednio:

- 1) proporcję lub udział procentowy obliczone zgodnie z art. 86 ust. 2h i 7b, art. 90, art. 90a, art. 90c i art. 91 lub
- 2) zasady wymienione w art. 86a.”;

6) w art. 89a uchyla się ust. 7;

7) w art. 89b po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Przepisu ust. 1 nie stosuje się również w przypadku, gdy dłużnik w ostatnim dniu miesiąca, w którym upływa 150 dzień od dnia upływu terminu płatności, jest w trakcie postępowania upadłościowego lub w trakcie likwidacji.”;

8) w art. 90a w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku, o którym mowa w art. 86 ust. 7b, gdy w ciągu 120 miesięcy, licząc od miesiąca, w którym nieruchomość stanowiąca część przedsiębiorstwa podatnika została przez niego oddana do użytkowania, nastąpi zmiana w stopniu wykorzystania tej nieruchomości do celów

VII kadencja/druk 3077

---

działalności gospodarczej, dokonuje się korekty podatku naliczonego odliczonego przy jej nabyciu lub wytworzeniu.”;

9) po art. 90b dodaje się art. 90c w brzmieniu:

„Art. 90c. 1. W przypadku nabytych towarów i usług, w odniesieniu do których kwotę podatku naliczonego oblicza się zgodnie z art. 86 ust. 2a, po zakończeniu roku podatkowego, w którym podatnikowi przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, o którym mowa w art. 86 ust. 1, podatnik jest obowiązany dokonać korekty podatku odliczonego przy ich nabyciu, uwzględniając dane dla zakończonego roku podatkowego. Przepisy art. 91 ust. 2–9 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku gdy korekty podatku odliczonego dokonuje jednostka samorządu terytorialnego, może ona uwzględnić dane za rok podatkowy poprzedzający poprzedni rok podatkowy, jeżeli takie dane przyjęto w celu obliczenia kwoty podatku naliczonego w przypadku, o którym mowa w art. 86 ust. 2a.

3. Dokonując korekty, o której mowa w ust. 1, podatnik może przyjąć inny sposób określania proporcji, niż został przyjęty dla danego roku podatkowego, jeżeli byłby on bardziej reprezentatywny dla zakończonego roku.”;

10) w art. 99:

a) w ust. 7 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) są obowiązani do dokonania korekty podatku odliczonego, o której mowa w art. 90a, art. 90c lub art. 91, lub

3) są obowiązani do dokonania korekty, o której mowa w art. 89a ust. 4 lub art. 89b ust. 1, lub uprawnieni do dokonania korekty, o której mowa w art. 89b ust. 4.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku gdy podatnicy wymienieni w art. 17 ust. 1 pkt 4, 5 i 8 nie mają obowiązku składania deklaracji podatkowej, o którym mowa w ust. 1–3 lub 8, deklarację podatkową składa się w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.”;

11) po art. 101 dodaje się art. 101a w brzmieniu:

„Art. 101a. 1. Podatnicy dokonujący dostawy towarów lub świadczący usługi, dla których podatnikiem jest nabywca, w przypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8, są obowiązani składać w urzędzie skarbowym zbiorcze informacje o dokonanych dostawach towarów oraz świadczonych usługach, zwane dalej „informacjami podsumowującymi w obrocie krajowym”.

VII kadencja/druk 3077

---

2. Informacje podsumowujące w obrocie krajowym składa się za okresy rozliczeniowe, w których powstał obowiązek podatkowy, w terminach przewidzianych dla złożenia przez podatnika deklaracji podatkowych, o których mowa odpowiednio w art. 99 ust. 1–3.

3. Informacja podsumowująca w obrocie krajowym powinna zawierać następujące dane:

- 1) nazwę lub imię i nazwisko oraz numer identyfikacji podatkowej podatnika składającego informację podsumowującą w obrocie krajowym;
- 2) nazwę lub imię i nazwisko oraz numer identyfikacji podatkowej podatnika nabywającego towary lub usługi;
- 3) łączną wartość dostaw towarów oraz świadczonych usług, dla których podatnikiem jest nabywca, w przypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8 – w odniesieniu do poszczególnych nabywców.

4. W przypadku stwierdzenia błędów w danych zawartych w złożonej informacji podsumowującej w obrocie krajowym podatnik jest obowiązany złożyć niezwłocznie korektę tej informacji.

5. W przypadku zmiany wartości dostaw towarów lub świadczonych usług, o których mowa w ust. 3 pkt 3, podatnik jest obowiązany skorygować łączną wartość w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, za który dokonuje się korekty podstawy opodatkowania w deklaracji podatkowej. Jeżeli korekta dotyczy okresu, za który została złożona informacja podsumowująca w obrocie krajowym, przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

12) w art. 102 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji podsumowującej w obrocie krajowym wraz z objaśnieniami co do sposobu jej wypełnienia, terminu i miejsca składania, oraz wzór korekty tej informacji wraz z objaśnieniami co do sposobu jej wypełnienia, uwzględniając specyfikę dostaw towarów oraz świadczenia usług, dla których podatnikiem jest nabywca, w przypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8.”;

13) w art. 105a w ust. 3 w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wysokość kaucji gwarancyjnej, o której mowa w art. 105b ust. 1, odpowiadała co najmniej jednej piątej kwoty podatku należnego przypadającej na dostawy towarów dokonane w danym miesiącu na rzecz danego podatnika lub kaucja ta wynosiła co najmniej:

- 3 000 000 zł – w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 1–9 i 12–17 załącznika nr 13 do ustawy,

VII kadencja/druk 3077

– 10 000 000 zł – w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy.”;

14) w art. 105b:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Podmiot dokonujący dostawy towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy, nieposiadający zaległości podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa, może złożyć w urzędzie skarbowym kaucję gwarancyjną stanowiącą zabezpieczenie zapłaty podatku wraz z odsetkami za zwłokę w związku z dokonywaniem dostaw tych towarów oraz powstałych po wniesieniu kaucji gwarancyjnej zaległości podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, wraz ze złożeniem kaucji gwarancyjnej składa wnioski w sprawie przyjęcia kaucji gwarancyjnej.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość kaucji gwarancyjnej powinna odpowiadać co najmniej jednej piątej kwoty podatku należnego od przewidywanej przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, w danym miesiącu wartości sprzedaży towarów, o których mowa w załączniku nr 13 do ustawy, z tym że nie może być niższa niż:

- 1) 200 000 zł – w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 1–9 i 12–17 załącznika nr 13 do ustawy;
- 2) 1 000 000 zł – w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3f w brzmieniu:

„3a. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może dokonać zmiany formy złożonej kaucji gwarancyjnej na jedną lub kilka form, o których mowa w ust. 3, jeżeli zmiana formy kaucji gwarancyjnej nie spowoduje zmniejszenia jej wysokości.

3b. Kaucja gwarancyjna, o której mowa w ust. 3 pkt 2, powinna obejmować zobowiązanie się gwaranta do zapłacenia do wysokości udzielonej gwarancji, bezwarunkowo i nieodwołalnie, na pierwsze pisemne wezwanie reprezentującego Skarb Państwa właściwego naczelnika urzędu skarbowego, zwanego dalej „beneficjentem gwarancji”, złożone w okresie trwania odpowiedzialności gwaranta:

- 1) zabezpieczonej kwoty podatku, o której mowa w ust. 1, wraz z odsetkami za zwłokę, powstałej u podmiotu, któremu udzielił gwarancji, w okresie, na który została

VII kadencja/druk 3077

udzielona gwarancja, zwanym dalej „okresem ważności gwarancji”, jeżeli jej zapłata stanie się wymagalna w okresie ważności gwarancji, oraz

- 2) powstałych u podmiotu, o którym mowa w pkt 1, po złożeniu kaucji gwarancyjnej w okresie ważności gwarancji, zaległości podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa.

3c. Kaucja gwarancyjna, o której mowa w ust. 3 pkt 2, powinna przewidywać przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta po upływie okresu ważności gwarancji o odpowiednie terminy wskazane w ust. 8 pkt 1 i 2 w razie wystąpienia przypadków, o których mowa w tych przepisach.

3d. Wezwanie, o którym mowa w ust. 3b, powinno być podpisane przez beneficjenta gwarancji lub osoby przez niego upoważnione oraz zawierać oświadczenie beneficjenta gwarancji, że zapłacenie żądanych kwot stało się wymagalne.

3e. Kaucja gwarancyjna, o której mowa w ust. 3 pkt 3, powinna zawierać nieodwołalne upoważnienie dla reprezentującego Skarb Państwa właściwego naczelnika urzędu skarbowego, potwierdzone przez bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, do wyłącznego dysponowania w okresie, na który udzielono upoważnienia, do wysokości złożonej kaucji gwarancyjnej, środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku prowadzonym w tym banku lub w tej kasie, tytułem zabezpieczenia:

- 1) kwoty podatku, o której mowa w ust. 1, wraz z odsetkami za zwłokę, powstałej w okresie, na który udzielono upoważnienia, zwanym dalej „okresem ważności upoważnienia”, jeżeli jej zapłata stanie się wymagalna w okresie ważności upoważnienia, oraz
- 2) powstałych po złożeniu kaucji gwarancyjnej zaległości podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa.

3f. Kaucja gwarancyjna, o której mowa w ust. 3 pkt 3, powinna przewidywać przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia po upływie okresu ważności upoważnienia o odpowiednie terminy wskazane w ust. 8 pkt 1 i 2 w razie wystąpienia przypadków, o których mowa w tych przepisach.”,

- e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kaucja gwarancyjna może zostać złożona bezterminowo albo z określonym terminem ważności, liczonym w miesiącach, jednak nie krótszym niż 12 kolejnych miesięcy kalendarzowych, licząc od dnia złożenia kaucji gwarancyjnej.”,

- f) w ust. 5 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

VII kadencja/druk 3077

- „3) kaucja gwarancyjna podlega zwrotowi, z zastrzeżeniem ust. 8 i 9, w całości albo w części przewyższającej kwotę:
- a) 200 000 zł – w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 1–9 i 12–17 załącznika nr 13 do ustawy,
  - b) 1 000 000 zł – w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy.”,
- g) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
- „6a. W przypadku odmowy przyjęcia kaucji gwarancyjnej, kaucja gwarancyjna podlega zwrotowi nie później niż w terminie 10 dni od dnia odmowy przyjęcia kaucji gwarancyjnej, z zastrzeżeniem ust. 8 i 9.”,
- h) w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) w formie, o której mowa w ust. 3 pkt 1 – następuje na rachunek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w banku mającym siedzibę na terytorium kraju lub na rachunek tego podmiotu w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem, wskazany we wniosku w sprawie przyjęcia kaucji gwarancyjnej, albo na inny rachunek w takim banku lub w takiej kasie, wskazany przez ten podmiot po złożeniu tego wniosku;”,
- i) w ust. 8 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) złożenia wniosku o zwrot kaucji w przypadku usunięcia podmiotu z wykazu na podstawie art. 105c ust. 5 lub ust. 9 pkt 2–4, jeżeli został on złożony po upływie 5 lat, licząc od końca roku, w którym podmiot składający kaucję został usunięty z wykazu.”,
- j) w ust. 9 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „W przypadku powstania po złożeniu kaucji gwarancyjnej u podmiotu, o którym mowa w ust. 1, zaległości podatkowej w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa, kaucję gwarancyjną przeznacza się na pokrycie tej zaległości, z wyłączeniem zaległości, których zapłatę odroczone lub rozłożono na raty zgodnie z art. 67a § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej.”,
- k) po ust. 9 dodaje się ust. 9a–9d w brzmieniu:
- „9a. Od kwoty przyjętej kaucji gwarancyjnej złożonej w formie, o której mowa w ust. 3 pkt 1, przysługują odsetki. Przepis ust. 9 stosuje się odpowiednio.
- 9b. Odsetki są naliczane od dnia przyjęcia kaucji gwarancyjnej do dnia odpowiednio jej zwrotu lub zaliczenia na poczet zaległości podatkowej, o którym mowa w ust. 9.

VII kadencja/druk 3077

9c. Stawka odsetek jest równa 30% stopy depozytowej ustalonej zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim.

9d. Odsetki podlegają zwrotowi wraz z kwotą kaucji gwarancyjnej na zasadach właściwych dla zwrotu kaucji gwarancyjnej.”,

l) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W sprawie przyjęcia, przedłużenia terminu ważności, podwyższenia wysokości, zmiany formy oraz zwrotu kaucji gwarancyjnej, w tym z odsetkami, wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie.”,

m) dodaje się ust. 11–13 w brzmieniu:

„11. Postanowienie, o którym mowa w ust. 10, wydaje się niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni odpowiednio od dnia:

- 1) złożenia wniosku w sprawie przyjęcia, przedłużenia terminu ważności, podwyższenia wysokości lub zmiany formy kaucji gwarancyjnej;
- 2) dokonania zwrotu kaucji gwarancyjnej, w tym z odsetkami.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku w sprawie kaucji gwarancyjnej składanego w przypadku przyjęcia, przedłużenia terminu ważności, podwyższenia wysokości, zmiany formy oraz zwrotu kaucji gwarancyjnej, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwego zabezpieczenia zapłaty podatku w związku z dokonywaniem dostaw towarów, o których mowa w ust. 1, oraz powstałych po złożeniu kaucji gwarancyjnej zaległości podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa.

13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady naliczania odsetek od kwoty przyjętej kaucji gwarancyjnej, o której mowa w ust. 3 pkt 1, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego obliczenia tych odsetek oraz biorąc pod uwagę okres przechowywania kaucji, a także zasady kalkulacji i wysokość stopy depozytowej, o której mowa w ust. 9c.”;

15) w art. 105c:

a) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jest niższa niż:

- a) 200 000 zł – w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 1–9 i 12–17 załącznika nr 13 do ustawy,
- b) 1 000 000 zł – w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy”,

VII kadencja/druk 3077

---

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepisu ust. 5 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli wysokość kaucji gwarancyjnej wynosi co najmniej:

- 1) 3 000 000 zł – w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 1–9 i 12–17 załącznika nr 13 do ustawy;
- 2) 10 000 000 zł – w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy.”,

c) w ust. 9 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku upływu terminu ważności całości kaucji gwarancyjnej lub jej części, jeżeli wskutek tego wysokość kaucji gwarancyjnej będzie niższa niż:

- a) 200 000 zł – w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 1–9 i 12–17 załącznika nr 13 do ustawy,
- b) 1 000 000 zł – w przypadku dostawy towarów wymienionych w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy

– ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym upłynie ten termin;”,

d) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. W przypadku podmiotów usuniętych z wykazu na podstawie ust. 5 lub ust. 9 pkt 2–4 zwrotu kaucji gwarancyjnej dokonuje się w terminie i na zasadach określonych w art. 105b ust. 6–10 i ust. 11 pkt 2.”;

16) po art. 105c dodaje się art. 105d w brzmieniu:

„Art. 105d. 1. W przypadku zmiany naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla rozliczeń podatku, naczelnikiem urzędu skarbowego właściwym w sprawach, o których mowa w art. 105b i art. 105c, jest naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawie rozliczania podatku.

2. Naczelnik urzędu skarbowego właściwy przed zmianą właściwości przekazuje niezwłocznie właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego kaucję gwarancyjną wraz z odsetkami, jeżeli są należne, złożoną przez podmiot, o którym mowa w art. 105b ust. 1.”;

17) w załączniku nr 3 do ustawy:

a) po poz. 128 w kol. 3 skreśla się wyrazy „Towary przeznaczone na cele ochrony przeciwpożarowej”;

b) uchyla się poz. 129–134;

18) w załączniku nr 11 do ustawy:

VII kadencja/druk 3077

a) po poz. 21 dodaje się poz. 21a w brzmieniu:

„21a	24.33.20.0	Arkusze żeberkowane ze stali niestopowej”
------	------------	---

b) po poz. 22 dodaje się poz. 22a–22c w brzmieniu:

„22a	ex 24.41.20.0	Złoto nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku – wyłącznie złoto o próbie 325 tysięcznych lub większej, z wyłączeniem złota inwestycyjnego w rozumieniu art. 121 ustawy, z zastrzeżeniem poz. 22b
22b	bez względu na symbol PKWiU	Złoto inwestycyjne w rozumieniu art. 121 ustawy
22c	ex 24.41.50.0	Metale nieszlachetne platerowane srebrem oraz metale nieszlachetne, srebro lub złoto, platerowane platyną, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu – wyłącznie złoto o próbie 325 tysięcznych lub większej, platerowane platyną, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu”

c) po poz. 28 dodaje się poz. 28a–28d w brzmieniu:

„28a	ex 26.20.11.0	Przenośne maszyny do automatycznego przetwarzania danych, o masie <= 10 kg, takie jak: laptopy i notebooki; komputery kieszonkowe (np. notesy komputerowe) i podobne – wyłącznie komputery przenośne, takie jak: tablety, notebooki, laptopy
28b	ex 26.30.22.0	Telefony dla sieci komórkowych lub dla innych sieci bezprzewodowych – wyłącznie telefony komórkowe, w tym smartfony
28c	ex 26.40.60.0	Konsole do gier wideo (w rodzaju stosowanych z odbiornikiem telewizyjnym lub samodzielnym ekranem) i pozostałe urządzenia do gier zręcznościowych lub hazardowych z elektronicznym wyświetlaczem – z wyłączeniem części i akcesoriów
28d	ex 32.12.13.0	Biżuteria i jej części oraz pozostałe wyroby jubilerskie i ich części, ze złota i srebra lub platerowane metalem szlachetnym – wyłącznie części biżuterii i części pozostałych wyrobów jubilerskich ze złota o próbie 325 tysięcznych lub większej, tj. niewykończone lub niekompletne wyroby jubilerskie i wyraźne części biżuterii, w tym pokrywane lub platerowane metalem szlachetnym”

19) w załączniku nr 13 do ustawy część III otrzymuje brzmienie:

„III. Pozostałe towary		
12	24.41.10.0	Srebro nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku
13	ex 24.41.20.0	Złoto nieobrobione plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku – wyłącznie złoto o próbie mniejszej niż 325 tysięcznych
14	24.41.30.0	Platyna nieobrobiona plastycznie lub w postaci półproduktu, lub w postaci proszku
15	ex 24.41.40.0	Metale nieszlachetne lub srebro, platerowane złotem, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu – wyłącznie srebro, platerowane złotem, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu
16	ex 24.41.50.0	Metale nieszlachetne platerowane srebrem oraz metale nieszlachetne, srebro lub złoto, platerowane platyną, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu – wyłącznie złoto o próbie mniejszej niż 325 tysięcznych i srebro, platerowane platyną, nieobrobione inaczej niż do stanu półproduktu
17	ex 32.12.13.0	Biżuteria i jej części oraz pozostałe wyroby jubilerskie i ich części, ze złota i srebra lub platerowane metalem szlachetnym – wyłącznie części biżuterii i części pozostałych wyrobów jubilerskich ze złota o próbie mniejszej niż 325 tysięcznych, ze srebra i z platyny, tj. niewykończone lub niekompletne wyroby jubilerskie i wyraźne części biżuterii, w tym pokrywane lub platerowane metalem szlachetnym”

Art. 2. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 91 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Jeżeli złożono ofertę, której wybór prowadziłby do powstania u zamawiającego obowiązku podatkowego zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług, zamawiający w celu oceny takiej oferty dolicza do przedstawionej w niej ceny podatek od towarów i usług, który miałby obowiązek rozliczyć zgodnie z tymi przepisami. Wykonawca, składając ofertę, informuje zamawiającego, czy wybór oferty będzie prowadzić do powstania u zamawiającego obowiązku podatkowego, wskazując nazwę (rodzaj) towaru lub usługi, których dostawa lub

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984, 1047 i 1473 oraz z 2014 r. poz. 423, 768, 811, 915, 1146 i 1232.

VII kadencja/druk 3077

świadczenie będzie prowadzić do jego powstania, oraz wskazując ich wartość bez kwoty podatku.”;

2) w art. 93 po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, jeżeli złożono ofertę, której wybór prowadziłby do powstania u zamawiającego obowiązku podatkowego zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług, do ceny najkorzystniejszej oferty lub oferty z najniższą ceną dolicza się podatek od towarów i usług, który zamawiający miałby obowiązek rozliczyć zgodnie z tymi przepisami.”.

Art. 3. 1. W przypadku uiszczenia przed dniem 1 lipca 2015 r. całości lub części zapłaty na poczet dokonanej od tego dnia dostawy towarów, dla której podatnikiem od dnia 1 lipca 2015 r. przestał być nabywca zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do tej dostawy stosuje się przepis art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

2. W przypadku uiszczenia przed dniem 1 lipca 2015 r. całości lub części zapłaty na poczet dokonanej od tego dnia dostawy towarów, dla której podatnikiem od dnia 1 lipca 2015 r. stał się nabywca zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, korekty rozliczenia tej zapłaty dokonuje się w rozliczeniu za okres, w którym dokonano dostawy tych towarów.

Art. 4. Do wierzytelności powstałych przed dniem 1 lipca 2015 r., których nieściągalność zgodnie z art. 89a ust. 1a ustawy wymienionej w art. 1 została uprawdopodobniona po dniu 31 grudnia 2012 r., mogą mieć zastosowanie przepisy art. 89a i art. 89b ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5. 1. Przepis art. 90c ustawy wymienionej w art. 1 ma zastosowanie do towarów i usług nabytych od dnia 1 stycznia 2016 r.

2. W przypadku nakładów poniesionych przed dniem 1 stycznia 2016 r. na nabycie, w tym na nabycie praw wieczystego użytkowania gruntów, oraz wytworzenie nieruchomości, stanowiącej majątek przedsiębiorstwa danego podatnika, do których miał zastosowanie art. 90a ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, korekty kwoty podatku naliczonego w pozostałym jej okresie dokonuje się na zasadach określonych w art. 90c ustawy wymienionej w art. 1.

VII kadencja/druk 3077

Art. 6. Informacje podsumowujące w obrocie krajowym, o których mowa w art. 101a ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, składa się za okresy rozliczeniowe, które przypadają od dnia 1 lipca 2015 r.

Art. 7. W przypadku kaucji gwarancyjnych, o których mowa w art. 105b ust. 3 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1, złożonych przed dniem 1 lipca 2015 r., odsetki, o których mowa w art. 105b ust. 9a ustawy wymienionej w art. 1, nalicza się od dnia 1 lipca 2015 r.

Art. 8. 1. Przepisy art. 105b ust. 3b–3f ustawy wymienionej w art. 1 mają zastosowanie do kaucji gwarancyjnych, o których mowa w art. 105b ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy wymienionej w art. 1, złożonych przed dniem 1 lipca 2015 r., w przypadku gdy od tego dnia:

- 1) złożono wniosek w sprawie:
  - a) przedłużenia terminu ważności złożonej kaucji gwarancyjnej lub
  - b) podwyższenia wysokości złożonej kaucji gwarancyjnej, lub
  - c) zmiany formy kaucji gwarancyjnej, o której mowa w art. 105b ust. 3a ustawy wymienionej w art. 1, jeżeli w ramach dokonywanej zmiany wystąpi co najmniej jedna z form kaucji gwarancyjnej, o których mowa w art. 105b ust. 3 pkt 2 lub 3 ustawy wymienionej w art. 1, lub
- 2) nastąpiła zmiana właściwości naczelnika urzędu skarbowego na podstawie art. 105d ustawy wymienionej w art. 1.

2. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, podmiot, który złożył kaucję gwarancyjną, nie dostosuje kaucji gwarancyjnej w terminie 3 miesięcy, licząc od dnia, w którym miała miejsce zmiana właściwości naczelnika urzędu skarbowego, do wymogów, o których mowa w art. 105b ust. 3b–3f ustawy wymienionej w art. 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego usuwa pierwszego dnia roboczego miesiąca następującego po upływie tego terminu podmiot z wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 9. Przepis art. 105b ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie ma zastosowania do kaucji gwarancyjnych z określonym terminem ważności, złożonych przed dniem 1 lipca 2015 r., z wyjątkiem przypadków gdy od tego dnia złożono wniosek w sprawie przedłużenia terminu ważności kaucji gwarancyjnej.

Art. 10. 1. Podmioty, które przed dniem 1 lipca 2015 r. złożyły kaucję gwarancyjną, o której mowa w art. 105b ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, i kaucja ta została przyjęta przed tym dniem, dokonujące od dnia 1 lipca 2015 r. dostawy towarów, o których mowa w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy wymienionej w art. 1, są obowiązane do dnia 30

VII kadencja/druk 3077

---

września 2015 r. podwyższyć kaucję gwarancyjną do wysokości wynikającej z art. 105b ust. 2 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do dnia podwyższenia kaucji gwarancyjnej, nie później jednak niż do dnia 30 września 2015 r., w przypadkach, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 105a ust. 3 pkt 3 lit. b, art. 105b ust. 2 i ust. 5 pkt 3, art. 105c ust. 5 pkt 2, ust. 6 i ust. 9 pkt 2 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

3. W okresie do dnia podwyższenia kaucji gwarancyjnej do wysokości 10 000 000 zł, nie później jednak niż do dnia 30 września 2015 r., w przypadku gdy podmioty, które przed dniem 1 lipca 2015 r. wniosły kaucję gwarancyjną, o której mowa w art. 105b ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, w wysokości 3 000 000 zł i kaucja ta została przyjęta przed dniem 1 lipca 2015 r., dokonują od tego dnia dostawy towarów, o których mowa w poz. 10 i 11 załącznika nr 13 do ustawy wymienionej w art. 1, stosuje się przepisy art. 105a ust. 3 pkt 3 i art. 105c ust. 5 i 6 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 11. 1. W przypadku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego na podstawie ustawy wymienionej w art. 2, wszczętego przed dniem 1 lipca 2015 r., którego przedmiot objęty jest zakresem niniejszej ustawy, zamawiający wzywa wykonawców, którzy złożyli oferty, do przedstawienia informacji dotyczącej kwoty podatku od towarów i usług doliczonej do ceny złożonej oferty, jeżeli ta informacja nie wynika z treści oferty, oraz informacji dotyczącej możliwości powstania u zamawiającego obowiązku podatkowego na podstawie ustawy wymienionej w art. 1, wraz ze wskazaniem nazwy (rodzaju) towaru lub usługi, których dostawa lub świadczenie będzie prowadzić do jego powstania, oraz ich wartości bez kwoty podatku, a następnie poprawia oferty w zakresie ceny przez pomniejszenie tej ceny o podatek od towarów i usług w zakresie, w jakim u zamawiającego powstaje obowiązek rozliczenia podatku od towarów i usług. Oferta, której wybór powodowałby powstanie obowiązku podatkowego u zamawiającego, jest oceniana z uwzględnieniem art. 91 ust. 3a ustawy wymienionej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku umów w sprawach zamówień publicznych zawartych przed dniem 1 lipca 2015 r., zamawiający jest uprawniony do wystąpienia o zmianę umowy w zakresie obniżenia wynagrodzenia wykonawcy o kwotę podatku od towarów i usług, którą obowiązany jest rozliczyć zamiast wykonawcy na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. W zakresie przedstawienia informacji dotyczącej kwoty podatku od towarów i usług stosuje się odpowiednio ust. 1. Brak zgody wykonawcy na zmianę umowy uprawnia zamawiającego do odstąpienia od niej.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2015 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 3–5, 8, 9, pkt 10 lit. a – w zakresie art. 99 ust. 7 pkt 2, i pkt 17 oraz art. 5, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.